

podnikový úraz postaráno zákonnou institucí nemocenského pojištění, — jakž plyne z ustanovení § 65 zákona ze dne 30. března 1888 čís. 33 ř. zák., pokud se týče nyní z ustanovení § 247 zákona ze dne 9. října 1924, čís. 221 sb. z. a n., a také při nemocenském pojištění má pojištěnec nárok pouze proti nemocenské pojišťovně, nikoliv též proti zaměstnavateli (rozh. čís. 7142 sb. n. s.). Byloť by přímo protismyslné, by dělník utrpěvší úraz těžší, vyžadující léčení delšího 28 dnů, byl na tom hůře, než dělník, jemuž se přihodil jen lehčí úraz, vyléčený v kratší době. A k takovému důsledku by se došlo, kdyby se přisvědčilo k dovolatelovu názoru, že při podnikových úrazech lehčího rázu, jichž následky trvají přes čtyry týdny, přísluší dělníku proti podnikateli náhradní nárok podle předpisů občanského zákona.

Čís. 7987.

Mezinárodní právo soukromé.

Československé právo jest příznivější pro tuzemce, žalovaného říšskoněmeckým příslušníkem o uznání nemanželského otcovství, v otázce, zda kritická doba trvala 301 den před porodem, a dlužno proto vzhledem k čl. 21 uv. zák. k něm. obč. zák. použití práva československého.

Třístý den před porodem se započítává do kritické doby.

(Rozh. ze dne 20. dubna 1928, Rv I 439/28.)

Nemanželské dítě, zrozené z příslušnice říšskoněmecké, domáhalo se na tuzemci uznání otcovství. Ve sporu bylo zjištěno, že se soulož stala dne 9. nebo 11. listopadu 1924, dítě se však narodilo teprve dne 8. září 1925. **Procesní soud první stolice** žalobu zamítl, ježto se dítě narodilo až po uplynutí kritické doby, jež skončila dne 5. nebo 7. září 1925. **Odvola cí soud** napadený rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Rozhodnutím nejvyššího soudu ze dne 9. prosince 1927 Rv I 1850/27, čís. sb. 7601 nebylo vysloveno jenom, jak dovolání, chtějíc mítí rozepří rozsouzenou podle práva německého, doličuje, že pro určení nemanželského otcovství platí právní řád státu, jehož příslušníkem jest matka v čase slehnutí, nýbrž dále ještě, že ve styku s Německem platí právem odvety druhá věta čl. 21 uvozovacího zákona k německému občanskému zákoníku, že tedy nemohou býti proti zdejšímu nemanželskému otci vzneseny dále jdoucí nároky, než je uznává právo domácí. Poněvadž podle práva československého platí domněnka nemanželského otcovství při tělesném obcování v době 180 až 300 dnů před porodem, kdežto § 1717 něm. obč. zák. určuje dobu početí na 181. až 302. den před porodem, československé právo jest tedy s hlediska souzeného případu

pro nemanželského otce příznivější, musí býti spor o kritickou dobu rozhodnut podle práva československého. Názor dovolání, že při správném počítání uplynulo ode dne soulože ze dne 11. listopadu 1924 do porodu dne 8. září 1925 právě jenom 300 dnů, poněvadž se ani den soulože, ani den porodu nepočítají, jest mylný. Z doslovu § 163 obč. zák. »innerhalb des Zeitraumes« plyne, že se třístý den před porodem do kritické doby započítává. Stejně vyžaduje § 138 obč. zák., stanovící domněnku manželského původu pro děti zrozené po uplynutí 180 dnů, ale před uplynutím 300. dne po úmrtí manželově neb rozloučení manželství, by se jeden z obou dnů, podle nichž se řídí kritická doba počítí, do ní započítal. Jelikož den 11. listopadu 1924 jest 301. dnem před porodem, den porodu nepočítajíc, spadá poslední soulož žalovaného s nemanželskou matkou mimo kritickou dobu počítí, a nemůže se žalující strana dovolávati domněnky § 163 obč. zák.

Čís. 7988.

Ve smlouvě o rozsudím nutno uvéstí právní poměry, z nichž by v budoucnosti mohly vzejíti spory, jež jest z vůle stran vyřídití rozsudím. Tomuto požadavku nevyhovuje předpis stanov družstva, podle něhož rozhoduje »při různosti mínění« zákon družstevní, zákon o bytovém fondu a zákon o stavebním ruchu po případě rozhodčí soud.

(Rozh. ze dne 20. dubna 1928, R II 113/28.)

Žalující družstvo domáhalo se na žalovaném svém členu zaplacení zápisného, členských a stavebních příspěvků a zapravení upsaných závodních podílů. Námitce věcné nepřislušnosti soudu prvního stádu vyhověl, rekursní soud námitku zamítl. Důvody: Soud procesní vyhověl námitce věcné nepřislušnosti dovolaného soudu, poněvadž rozhoduje podle § 33 stanov ve všech případech, o nichž se stanovy nezmiňují, při různosti mínění zákon družstevní, zákon o fondu bytovém, zákon o stavebním ruchu a po případě i soud rozhodčí. Avšak otázka o povinnostech členů, pokud se týkají placení zápisného, dále příspěvku a závodního podílu, jest v § 25 stanov výslovně upravena; o otázce té se stanovy zmiňují, pročez nejsou splněny předpoklady pro příslušnost soudu rozhodčího.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

O vlastním rozsahu působnosti rozhodčího soudu, jehož volba jest podle § 15 čís. 15 stanov žalujícího družstva vyhražena valné hromadě a jehož složení a způsob rozhodování upraven jest v § 31 stanov, není ve stanovách bližšího ustanovení. V § 33 jest pouze řečeno, že ve všech případech, o nichž se stanovy nezmiňují, rozhoduje při různosti mínění zákon družstevní, zákon o fondu bytovém a zákon o stavebním ruchu,